

om ett civiliserat samhälle alls bör tolerera en verksamhet som till sin natur är så ödeläggande. Det är från amatörboxningen som den professionellt bedrivna boxningen hämtar sina rekryter. Amatörboxningen tjänar med andra ord som plantskola eller inkörsport för boxningens yrkesmän och bör följaktligen även av den anledningen skiljas ut från all verklig idrott. Mot den bakgrunden framstår kravet på boxningsanslagets indragande som så mycket mer angeläget.

Det är i detta sammanhang anledning att ånyo erinra om den engelska läkartidningen *The Lancets* ledare för juni 1959, där det säges vara varje läkares plikt att bekämpa boxningen. Tydligare kan icke klagöras att den misshandel som övas på boxningsarenorna ingenting har med sund idrott att skaffa.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen i anslutning till behandlingen av det av Kungl. Maj:t begärda anslaget till fonden för idrottens främjande måtte besluta, att ingen del av detta anslag får användas för stöd åt den från medicinska, humanitära och allmänt kulturella synpunkter destruktiva boxningssporten.

Stockholm den 25 januari 1961

Yngve Hamrin
i Jönköping

Nr 276

Av herr **Lassinantti m. fl.**, om inrättande av en befattning som kurskonsulent vid statens hantverksinstitut.

(Lika lydande med motion nr 185 i Första kammaren)

Stockholm den 24 januari 1961

<i>Ragnar Lassinantti</i>	<i>Hans Nordgren</i>	<i>Harald Larsson</i> i Hedenäset
<i>Ingvar Svanberg</i>	<i>John G. Löfroth</i>	<i>Annie Jäderberg</i>
<i>Eric Nelander</i>	<i>Carl Östlund</i>	<i>Einar Henningsson</i>
<i>N. Stenberg</i>	<i>Gösta Darlin</i>	<i>Rune Johansson</i> i Norrköping
<i>Hugo Bengtsson</i>	<i>Märta Boman</i>	<i>Elias Jönsson</i> i Ingemarsgården
<i>Jan-Ivan Nilsson</i> i Tvärålund	<i>Astrid Lindekvist</i>	<i>Olof W. Wiklund</i>
